

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 02.09.2019

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 1894

Ταχ. Δ/ση : Εγνατία 45
Ταχ. Κώδικας : 54630 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-333254
ΦΑΞ : 2313-333258
E-Mail : ded.thess@aaade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :
 - α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).
 - β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10.03.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22.03.2017) με θέμα «*Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)*»
 - γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017).
2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.
3. Την Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».
4. Την από2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της Α.Φ.Μ. κατά της με αριθμό πρωτ.03.2019 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επί της με αριθμό πρωτ.12.2018 αίτησης τροποποίησης των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2013 και 2014 και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθμό πρωτ.03.2019 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επί της με αριθμό πρωτ.12.2018 αίτησης τροποποίησης των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2013 και 2014 του προσφεύγοντα.
6. Τις απόψεις της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ .
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 – Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από2019 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της, Α.Φ.Μ., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την πάροδο απράκτου του τριμήνου από την υποβολή στη Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ της με αριθμ. πρωτ.07.2014 επιφύλαξης κατατεθείσας μαζί με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικ. έτους 2014 από την προσφεύγουσα απερρίφθη σιωπηρώς η διατυπωθείσα επιφύλαξη ως προς α) την εφαρμογή του άρθρου 5 παρ. 1 του Ζ'/1975 Ψηφίσματος επί των αποδοχών της ως δικαστικού λειτουργού σύμφωνα με τη με αριθμό 89/2013 απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος (περί απαλλαγής από το φόρο εισοδήματος ποσού ίσου με το 25% των συνολικών ακαθάριστων αποδοχών της) β) τη μη επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης στην έκτακτη παροχή του Ν. 3620/2007.

Κατά της σιωπηρής απόρριψης της ως άνω επιφύλαξης η προσφεύγουσα άσκησε τη με αριθμό πρωτ.10.2014 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, η οποία απορρίφθηκε σιωπηρώς κατόπιν παρόδου άπρακτης της οριζόμενης από τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 5 Ν. 4174/2013 προθεσμίας. Εν συνεχεία κατά της ανωτέρω σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής άσκησε τη με αριθμό καταχ. ΠΡ02.2015 προσφυγή ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης από την οποία παραιτήθηκε με την από11.2017 δήλωση παραίτησης και δυνάμει αυτής έλαβε χώρα κατάργηση της δίκης (Α/Α ΠΠ.....11.2017).

Κατόπιν των ανωτέρω η προσφεύγουσα κατέθεσε στη φορολογική αρχή τη με αριθμό πρωτ.12.2018 αίτηση τροποποίησης των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2013 και 2014 για μη επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης α) στην έκτακτη παροχή του Ν. 3620/2007 που έλαβε ως δικαστικός λειτουργός το έτος 2013 και β) στο επίδομα για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την αντιστάθμιση των δαπανών, στις οποίες υποβάλλεται για την άσκηση του λειτουργήματός της (επίδομα δημιουργίας και ενημέρωσης βιβλιοθήκης και οργάνωσης γραφείου) το οποίο δίδεται βάσει του άρθ. 2 παρ. 3 του ν. 2521/1997 και ήδη άρθ. 30 παρ. 3 του ν. 3205/2003 που έλαβε τα έτη 2012 και 2013, η οποία απερρίφθη με την προσβαλλόμενη με αριθμό πρωτ.03.2019 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά α) να ακυρωθεί η με αριθμό πρωτ.03.2019 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επί της από12.2018 αίτησης τροποποίησης των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2013 και 2014, β) να γίνει δεκτή η ανωτέρω αίτηση τροποποίησης των εν λόγω δηλώσεων, γ) να διαταχθεί νέα εκκαθάριση και να της επιστραφεί ως αχρεωστήτως καταβληθέν το ποσό ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης που αντιστοιχεί στην έκτακτη παροχή του ν.3620/2007 και στο επίδομα για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την αντιστάθμιση των δαπανών, στις οποίες υποβάλλεται για την άσκηση του λειτουργήματός της.

Ως προς το παραδεκτό της ενδικοφανούς προσφυγής.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 70 παρ. 1 ΚΔΔ ορίζεται ότι:

« Είναι απαράδεκτη η άσκηση δεύτερης προσφυγής από τον ίδιο προσφεύγοντα κατά της αυτής πράξης ή παράλειψης.....».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Ν. 4174/2013 ως τροποποιήθηκε και ισχύει ορίζεται ότι:

«1. Αν ο φορολογούμενος διαπιστώσει, ότι η φορολογική δήλωση που υπέβαλε στη Φορολογική Διοίκηση περιέχει λάθος ή παράλειψη, υποχρεούται να υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση.

2. Αν ο φορολογούμενος υποβάλει τροποποιητική φορολογική δήλωση εντός της προθεσμίας υποβολής της αρχικής φορολογικής δήλωσης, τότε και η τροποποιητική φορολογική δήλωση επέχει θέση αρχικής δήλωσης και θεωρείται ότι και οι δύο, αρχική και τροποποιητική έχουν υποβληθεί εμπρόθεσμα.

3.α. Τροποποιητική φορολογική δήλωση υποβάλλεται οποτεδήποτε μέχρι την κοινοποίηση του προσωρινού προσδιορισμού του φόρου από τη Φορολογική Διοίκηση ή μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης.

β. Τροποποιητική φορολογική δήλωση που υποβάλλεται μέχρι την κοινοποίηση εντολής ελέγχου ή της πρόσκλησης παροχής πληροφοριών του άρθρου 14 του παρόντος, έχει όλες τις συνέπειες της εκπρόθεσμης δήλωσης.....».

Επειδή, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ. 1 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

«1. Όταν ο φορολογούμενος αμφιβάλλει σχετικά με την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης, έχει δικαίωμα να υποβάλει φορολογική δήλωση με επιφύλαξη, η οποία πρέπει να είναι ειδική και αιτιολογημένη. Κάθε γενική ή αόριστη επιφύλαξη θεωρείται άκυρη και δεν επιφέρει κανένα αποτέλεσμα. Ο Γενικός Γραμματέας δύναται να δεχθεί την επιφύλαξη και να διαγράψει το ποσό «της φορολογητέας ύλης για την οποία» διατυπώθηκε η επιφύλαξη εντός ενενήντα (90) ημερών από την υποβολή των δηλώσεων. Σε περίπτωση απόρριψης της επιφύλαξης ή παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας απάντησης, ο φορολογούμενος μπορεί να προσφύγει στην Ειδική Διοικητική Διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 63 του Κώδικα ».

Επειδή, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 63 του Ν. 4174/2013 ορίζεται ότι:

« 1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση, « ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης» οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. Η αίτηση υποβάλλεται στη φορολογική αρχή που εξέδωσε την πράξη «ή παρέλειψε την έκδοση της» και πρέπει να αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημα του. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης.....»

[...] 5. Εντός εκατόν είκοσι (120) ημερών από την υποβολή της ενδικοφανούς προσφυγής στη Φορολογική Διοίκηση, η Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης εκδίδει απόφαση, την οποία κοινοποιεί στον υπόχρεο.....»

[...] 8. Κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.....».

Επειδή, από τη συνδυαστική ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται ότι, αν ο φορολογούμενος αμφιβάλλει σχετικά με την υποχρέωση υποβολής φορολογικής δήλωσης, έχει το δικαίωμα να υποβάλει τη δήλωσή του με επιφύλαξη, σύμφωνα με το άρθρο 20 ΚΦΔ, επί δε ρητής ή σιωπηρής απόρριψης της ως άνω επιφύλαξης μπορεί να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή, κατά το άρθρο 63 ΚΦΔ, και εν συνεχεία, σε περίπτωση που αυτή απορριφθεί ρητώς ή σιωπηρώς, ένδικη προσφυγή ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων. Σημειωτέον ότι, κατά την ρητή πρόβλεψη του νόμου η υποβολή των δηλώσεων με επιφύλαξη δεν επιφέρει την αναστολή καταβολής του αναλογούντος φόρου, συνεπώς ο φορολογούμενος υποχρεούται στην καταβολή του (άρθρο 20 παρ. 2 εδ. γ' ΚΦΔ). Με την επιφύλαξη ο φορολογούμενος επιτυγχάνει αφενός την αποφυγή των κυρώσεων της παράλειψης ή ανακριβούς δηλώσεως και αφετέρου εξακολουθεί να αμφισβητεί τη δηλωθείσα φορολογητέα ύλη (ΣτΕ 3130/2014, 3474/2011).

Επειδή, σύμφωνα με την ΠΟΛ 1114/22-07-2016 η οποία έκανε αποδεκτή την υπ' αριθμ. 14/2016 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., στην έννοια της τροποποιητικής δήλωσης του άρθρου 19 του ΚΦΔ (Ν. 4174/2013), περιλαμβάνεται τόσο η συμπληρωματική όσο και η ανακλητική δήλωση, η οποία μπορεί να υποβληθεί από τον φορολογούμενο είτε εντός της προθεσμίας υποβολής της αρχικής δήλωσης είτε μέχρι την κοινοποίηση του προσωρινού προσδιορισμού του φόρου από τη Φορολογική Διοίκηση είτε μέχρι την παραγραφή του δικαιώματος της Φορολογικής Διοίκησης για έλεγχο της αρχικής δήλωσης. Η ανάκληση αυτή και η αναζήτηση του αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου, σύμφωνα με το άρθρο 42 ΚΦΔ, δεν κωλύεται από την υποβολή της σχετικής φορολογικής δήλωσης με επιφύλαξη και την τυχόν ρητή ή σιωπηρή απόρριψη αυτής από τη Φορολογική Διοίκηση, δεδομένου ότι η επιφύλαξη συνδέεται άρρηκτα με τη δήλωση και συνεπώς με την

τροποποιητική-ανακλητική δήλωση ανατρέπεται τόσο η δήλωση όσο και η συνοδεύουσα αυτήν επιφύλαξη (ΔΕφΘεσ/νίκης 1648/2018, ΣτΕ 3683/2000, 1557-58/1999). Για τον ίδιο λόγο, ούτε και η πάροδος άπρακτης της προθεσμίας ασκήσεως ενδικοφανούς προσφυγής κατά ρητής ή σιωπηρής απόρριψης της επιφύλαξης καθιστά οριστική και αμετάκλητη την οικεία φορολογική εγγραφή, ώστε να είναι ανεπίτρεπτη η ανάκληση των δηλώσεων κατά τις διατάξεις του άρθρου 19 ΚΦΔ, παρά μόνον στην περίπτωση που υφίσταται δεδικασμένο επί της ουσίας. Κατά δε της ρητής ή σιωπηρής απόρριψης της τροποποιητικής-ανακλητικής δήλωσης ο φορολογούμενος δικαιούται να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή, κατά το άρθρο 63 ΚΦΔ, επί απορρίψεως δε αυτής δύναται να ασκήσει ένδικη προσφυγή ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων.

Επειδή, εν προκειμένω δεν τίθεται ζήτημα άσκησης δεύτερης προσφυγής από την ίδια προσφεύγουσα κατά της ίδιας πράξης, καθώς λείπει η προϋπόθεση προσβολής της ίδιας πράξης, αφού αντικείμενο της δεύτερης, κατά σειρά ενδικοφανούς προσφυγής αποτελεί άλλη πράξη και συγκεκριμένα η σιωπηρή απόρριψη της με αρ. πρωτ.12.2018 αίτησης τροποποίησης των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2013 και 2014 και όχι η σιωπηρή απόρριψη της αρχικής δήλωσης με επιφύλαξη.

Επειδή, με την παρ. ζ' του άρθρου 3 της ΠΟΛ 1207/20.12.2017 διευκρινίσθηκε ότι:

«ζ) Εάν έχει ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή, η οποία απορρίφθηκε ρητά ή σιωπηρά λόγω παρόδου της προθεσμίας εντός της οποίας μπορούσε να εκδοθεί η απόφαση επί αυτής ή λόγω εφαρμογής από τη Δ.Ο.Υ. τυχόν αντίθετων οδηγιών πριν την έκδοση της ΠΟΛ.1172/2017 εγκυκλίου και κατά της απόρριψης έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα δικαστική προσφυγή που εκκρεμεί, η Δ.Ο.Υ. οφείλει να προβαίνει, σε αποδοχή και εκκαθάριση είτε της ήδη υποβληθείσας (και απορριφθείσας) τροποποιητικής δήλωσης, είτε της νέας τροποποιητικής δήλωσης που ο φορολογούμενος δύναται να υποβάλει, εφόσον προσκομίσει δήλωση παραίτησης από το δικόγραφο και από το δικαίωμα της εκκρεμούς δικαστικής προσφυγής του ως προς όλα τα κεφάλαια και αιτήματά της, η οποία κατατέθηκε στο δικαστήριο και εφόσον δεν είχε παραγραφεί το δικαίωμα υποβολής τροποποιητικής δήλωσης κατά τον χρόνο που είχε υποβληθεί η απορριφθείσα».

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 70 παρ. 2 του Ν. 2717/1999 (ΚΔΔ) ορίζεται ότι:

« Προσφυγή, από το δικόγραφο της οποίας παραιτήθηκε ο προσφεύγων θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε ».

Επειδή, από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι η υποβολή παραιτήσεως από του δικογράφου της προσφυγής έχει ως αποκλειστική συνέπεια (και μάλιστα ανεξάρτητα από τα ελατήρια τα οποία οδήγησαν στην υποβολή της παραιτήσεως) να θεωρείται ως μη ασκηθείσα η προσφυγή, χωρίς περαιτέρω η παραίτηση αυτή να υποδηλώνει αποδοχή της πράξεως η οποία είχε προσβληθεί, με αποτέλεσμα να μην επέρχεται έλλειψη εννόμου συμφέροντος (ΣτΕ 3520/1988).

Επειδή, εν προκειμένω ουδόλως επιδρά η παραίτηση της προσφεύγουσας από την ασκηθείσα ένδικη προσφυγή κατά της σιωπηρής απόρριψης της πρώτης ενδικοφανούς προσφυγής κατά της τεκμαιρόμενης απόρριψης της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος με επιφύλαξη οικονομικού έτους 2014 από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, καθώς η ενέργεια αυτή δεν υποδηλώνει και αποδοχή από τον διοικούμενο της πράξης που είχε προσβληθεί (βλ. Μωυσίδης Β., Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Κατ' άρθρο ερμηνεία-νομολογία, εκδόσεις Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη, Στ' έκδοση, σελ 88, σημ. 6. ΣτΕ 3520/1988).

Κατόπιν των ανωτέρω η με αριθμό πρωτ.03.2019 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επί της από12.2018 αίτησης τροποποίησης των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος οικονομικών ετών 2013 και 2014 αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη που προσβάλλεται παραδεκτως.

Ως προς τη μη επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης στην έκτακτη παροχή του Ν. 3620/2007 και στο επίδομα για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την αντιστάθμιση των δαπανών, στις οποίες υποβάλλεται η προσφεύγουσα για την άσκηση του λειτουργήματός της (επίδομα δημιουργίας και ενημέρωσης βιβλιοθήκης και οργάνωσης γραφείου) το οποίο δίδεται βάσει του άρθ. 2 παρ. 3 του ν. 2521/1997 και ήδη άρθ. 30 παρ. 3 του ν. 3205/2003.

Επειδή, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 29 ν.3986/2011,

«1. Επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα εισοδήματα άνω των δώδεκα χιλιάδων (12.000) ευρώ των φυσικών προσώπων, που προέκυψαν κατά τις διαχειριστικές χρήσεις 2010 έως και 2014 και δηλώνονται με τις δηλώσεις των αντίστοιχων οικονομικών ετών 2011-2015. 2. Για την επιβολή της εισφοράς, λαμβάνεται υπόψη το ετήσιο συνολικό καθαρό ατομικό εισόδημα, πραγματικό ή τεκμαρτό, φορολογούμενο ή απαλλασσόμενο του φυσικού προσώπου ή σχολάζουσας κληρονομίας ...».

Επειδή, σύμφωνα με την υπ' αριθμ. ΣτΕ 295/2017 (Τμ. Β' - 7μ.) Απόφαση,

*«κατά τη ρητή διατύπωση της διάταξης του άρθρου 29 ν.3986/2011, η οποία, άλλωστε, επιβάλλουσα φορολογικό βάρος (ΣτΕ 2563/2015 Ολ.), είναι στενώς ερμηνευτέα (ΣτΕ 2121/2016, 3327/2015 κ.ά.), κριτήριο και βάση επιβολής της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης αποτελούν τα εισοδήματα, τα οποία όχι απλώς «δηλώνονται με τις δηλώσεις των [...] οικονομικών ετών 2011-2015» αλλά και «προκύπτουν» κατά την αντίστοιχη διαχειριστική χρήση (2010-2014). Ως τέτοια, δε, νοούνται **τα αναγόμενα στη χρήση αυτή εισοδήματα**, δηλαδή τα εισοδήματα εκείνα για τα οποία γεννήθηκε αξίωση κατά την εν λόγω χρήση, **αδιαφόρως του χρόνου κατά τον οποίο πραγματοποιούνται, δηλαδή εισπράττονται από τον φορολογούμενο** (πρβλ. ΣτΕ 430/1932, 505/1934, 433/1938, 3150/1999), του νομοθέτη διαφοροποιούμενου, κατά τούτο, από το σύστημα του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (πρβλ. ΣτΕ 2563/2015 Ολ.) ...»*

Επειδή, στο άρθρο 5 παρ. 9 του ν. 3620/2007, όπως το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου αυτής αντικαταστάθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 24 του ν. 3867/2010, ορίζεται ότι:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης καθορίζεται το ύψος, ο χρόνος, ο τρόπος και οι όροι καταβολής έκτακτης παροχής προς τους δικαστικούς λειτουργούς, καθώς και τα μέλη του κύριου προσωπικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, εν ενεργεία και συνταξιούχους, όλων των βαθμίδων. Η έκτακτη αυτή παροχή θα καταβληθεί τμηματικά σε μια εξαετία και θα υπολογιστεί με βάση μηνιαίο βασικό μισθό των Προέδρων των Ανωτάτων Δικαστηρίων της χώρας, ύψους 4.072 ευρώ για το πρώτο και 3.994 ευρώ για τα λοιπά έτη και τους συντελεστές, τις προσαυξήσεις και τα χρονοεπιδόματα των μηνιαίων βασικών μισθών των δικαστικών λειτουργών και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, ανά βαθμό, όπως ορίζονται από τις διατάξεις των άρθρων 29 (παρ. 1), 30 (παράγραφοι Α1 και Β), 31, 32 και 33 (παράγραφοι Α1, Β' και Γ') του ν. 3205/2003. Η παροχή αυτή φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου 25%, δεν υπόκειται σε καμία άλλη κράτηση και είναι ανεξάρτητη από το εκάστοτε ισχύον ειδικό μισθολόγιο των δικαστικών λειτουργών. Η καταβολή της ανωτέρω παροχής ουδεμία αξίωση μπορεί να δημιουργήσει σε βάρος των ασφαλιστικών οργανισμών επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας».

Επειδή, περαιτέρω, κατ' εξουσιοδότηση της προαναφερόμενης διάταξης της παρ. 9 του άρθρου 5 του ν. 3620/2007 εκδόθηκε η 2/1601/0022/30.1.2008 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης (Β' 149/30.1.2008), με την οποία ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι : « ... οι εν λόγω παροχές προς τους δικαστικούς λειτουργούς και τα μέλη του ΝΣΚ, εν ενεργεία και συνταξιούχους, θα καταβληθούν με μετρητά σε πέντε (5) δόσεις ...».

Επειδή, όπως κρίθηκε με την πρόσφατη υπ' αριθμ. ΣτΕ 295/2017 (Τμ. Β' - 7μ.) Απόφαση, «...η ως άνω έκτακτη παροχή, η οποία προβλέφθηκε να εξοφληθεί στις προμνημονευθείσες πέντε δόσεις, έχει τον χαρακτήρα αναδρομικών αποδοχών των δικαστικών λειτουργών από την άσκηση του λειτουργήματός τους. Επομένως, ανεξάρτητα από το πότε εισπράττεται η κάθε δόση, ανάγεται πάντως στο χρονικό διάστημα από 1.1.2003-31.12.2007 (εξ ου άλλωστε και υπολογίζεται με βάση το βασικό μισθό/συνταξιοδοτική κλίμακα καθενός στο χρονικό διάστημα από 1.1.2003-31.12.2007, χορηγείται μόνον κατόπιν υποβολής υπευθύνου δηλώσεως περί παραιτήσεως από κάθε άλλη αξίωση για το εν λόγω διάστημα κ.λπ.) (110, 261/2016 αποφάσεις Ειδικού Δικαστηρίου άρθρου 88 παρ. 2 Συντάγματος). Άλλωστε, ο νομοθέτης δεν όρισε την εν λόγω έκτακτη παροχή της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν. 3620/2007 ως φορολογητέο εισόδημα των χρήσεων κατά τις οποίες εισπράττονται οι παραπάνω δόσεις (πρβλ. ΣτΕ 974, 1783, 4040, 4350/1995, 2605, 5988/1996 κ.ά.). **Συνεπώς**, ανεξαρτήτως του χρόνου κατά τον οποίο εισπράχθηκε, **δεν πρόκειται**, σύμφωνα με όσα προαναφέρονται στη σκέψη 5, **για εισόδημα που προέκυψε, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 29 του ν. 3986/2011, κατά το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) και δεν μπορεί να αποτελέσει κριτήριο και βάση επιβολής της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης που προβλέπεται από αυτήν...**»

Επειδή, με την ΠΟΛ.1175/17.09.2018 ορίζεται ότι:

«4. Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 46 του ν. **2238/1994** (προηγούμενος ΚΦΕ), όπως ισχύαν μετά την τροποποίησή τους με την περίπτωση β` της παραγράφου 3 του άρθρου 4 του ν. **3842/2010** για εισοδήματα που αποκτώνται από 1.1.2010 και μετά, οριζόταν ότι ειδικά, προκειμένου για αποδοχές και συντάξεις, που καταβάλλονται σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται σε μισθωτούς ή συνταξιούχους, με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, χρόνος απόκτησής τους δύναται να θεωρείται και ο χρόνος στον οποίο εισπράττονται από τους δικαιούχους. Σε περίπτωση επιλογής φορολόγησης κατά το χρόνο είσπραξής τους εφαρμόζονταν οι διατάξεις της περίπτωσης δ` της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του ν. **2238/1994**. Το εδάφιο που αντικαταστάθηκε και συνεπώς ίσχυε κατά τα κρινόμενα έτη 2008 και 2009, είχε ως εξής: «Ειδικά, προκειμένου για αποδοχές και συντάξεις, που καταβάλλονται σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται σε μισθωτούς ή συνταξιούχους, με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, χρόνος απόκτησης τους θεωρείται ο χρόνος στον οποίο εισπράττονται από τους δικαιούχους.»

5. Συνεπώς, όταν άρχισαν να καταβάλλονται αυτά τα εισοδήματα κατά το έτος 2008, όπου ίσχυε η προγενέστερη μορφή του εδαφίου αυτού, έπρεπε να είχαν δηλωθεί στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων των ετών που εισπράχθηκαν. Εξάλλου, πρόκειται για αυτοτελώς φορολογούμενα εισοδήματα που διέπονται από ειδικές διατάξεις, για τα οποία δεν θα μπορούσαν να εφαρμοστούν οι διατάξεις της περίπτωσης δ` της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του ν. **2238/1994**, οι οποίες προέβλεπαν ότι «δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%) από τις κάθε είδους καθαρές αποδοχές, πρόσθετες αμοιβές, αποζημιώσεις και συντάξεις που καταβάλλονται αναδρομικά, σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται, σε μισθωτούς ή συνταξιούχους με βάση νόμο, δικαστική απόφαση ή συλλογική σύμβαση, καθώς και από δεδουλευμένες καθαρές αποδοχές που εισπράττει καθυστερημένα ο δικαιούχος, σε έτος μεταγενέστερο από το έτος στο οποίο ανάγονται, λόγω έκδηλης οικονομικής αδυναμίας του εργοδότη του και εφόσον έγινε επίσχεση της εργασίας από τους μισθωτούς ή αν ο εργοδότης κηρύχτηκε σε κατάσταση πτώχευσης».

6. Επομένως, οι φορολογούμενοι ορθώς ανέγραψαν, ως όφειλαν, τα ποσά των εισπραχθέντων δόσεων, αναγράφοντας ως αυτοτελώς φορολογούμενα εισοδήματα, στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων των ετών που εισπράχθηκαν, παρόλο ότι πρόκειται για εισόδημα που προέκυψε τα έτη 2003 - 2007. Αυτό όμως είχε ως συνέπεια κατά την εκκαθάριση των φορολογικών τους δηλώσεων του οικονομικών ετών 2014 (χρήση 2013) και του φορολογικού έτους 2014 (χρήση 2014), να υπολογιστεί αυτόματα και για αυτά τα ποσά η ειδική εισφορά αλληλεγγύης, όπως εξάλλου ήταν ρυθμισμένο κατά κανόνα να συμβαίνει στην εφαρμογή εκκαθάρισης των φορολογικών δηλώσεων των ετών εκείνων, χωρίς να έχουν ληφθεί υπόψη οι ειδικές διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν. **3620/2007**.

7. Στη συνέχεια, με την υπ` αριθμ. ΣΤΕ 295/2017 (Τμ. Β` - 7μ.) Απόφαση κρίθηκε ότι «...η ως άνω έκτακτη παροχή, η οποία προβλέφθηκε να εξοφληθεί στις προμνημονευθείσες πέντε δόσεις, έχει τον χαρακτήρα αναδρομικών αποδοχών των δικαστικών λειτουργών από την άσκηση του λειτουργήματός τους. Επομένως, ανεξάρτητα από το πότε εισπράττεται η κάθε δόση, ανάγεται πάντως στο χρονικό διάστημα από 1.1.2003-31.12.2007 (εξ ου άλλωστε και υπολογίζεται με βάση το βασικό μισθό/συνταξιοδοτική κλίμακα καθενός στο χρονικό διάστημα από 1.1.2003-31.12.2007, χορηγείται μόνον κατόπιν υποβολής υπευθύνου δηλώσεως περί παραιτήσεως από κάθε άλλη αξίωση για το εν λόγω διάστημα κ.λπ.) (110, 261/2016 αποφάσεις Ειδικού Δικαστηρίου άρθρου 88 παρ. 2 Συντάγματος). Άλλωστε, ο νομοθέτης δεν όρισε την εν λόγω έκτακτη παροχή της παρ. 5 του άρθρου 9 του ν. **3620/2007** ως φορολογητέο εισόδημα των χρήσεων κατά τις οποίες εισπράττονται οι παραπάνω δόσεις (πρβλ. ΣΤΕ 974, 1783, 4040, 4350/1995, 2605, 5988/1996 κ.ά.). Συνεπώς, ανεξαρτήτως του χρόνου κατά τον οποίο εισπράχθηκε, δεν πρόκειται, σύμφωνα με όσα προαναφέρονται στη σκέψη 5, για εισόδημα που προέκυψε, κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 29 του ν. **3986/2011**, κατά το οικονομικό έτος 2014 (χρήση 2013) και δεν μπορεί να αποτελέσει κριτήριο και βάση επιβολής της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης που προβλέπεται από αυτήν...».

8. Μετά από όσα αναφέρθηκαν πιο πάνω και σε συμμόρφωση με την υπ` αριθμ. 295/2017 (Τμ. Β` - 7μ.) απόφαση του ΣΤΕ,, σας γνωρίζουμε ότι τα ποσά που χορηγήθηκαν κατά τα έτη 2013 και 2014 στους δικαστικούς λειτουργούς ως έκτακτη παροχή της παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν. **3620/2007**, τα οποία αφορούν έτη πριν από το έτος έναρξης επιβολής της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης του άρθρου 29 του ν. **3986/2011** (έτη 2003 - 2007), δεν υπάγονται σε αυτήν, ακόμη κι αν εισπράχθηκαν και περιλήφθηκαν σε φορολογικές δηλώσεις μεταγενέστερων ετών, στων οποίων τα εισοδήματα είχε αρχίσει να επιβάλλεται η ειδική εισφορά αλληλεγγύης.

9. Τα παραπάνω ισχύουν χωρίς να εξετάζεται η εφαρμογή των διατάξεων περί παραγραφής, καθόσον οι φορολογούμενοι δεν ανακαλούν φορολογητέα ύλη. Άλλωστε, με την ΠΟΛ.1114/22.7.2016 εγκύκλιο, με την οποία έγινε αποδεκτή η υπ` αριθμ. 14/2016 γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ., κρίθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η τροποποιητική δήλωση του άρθρου 19 του ν. **4174/2013** (Κ.Φ.Δ.) περιλαμβάνει τόσο τη συμπληρωματική όσο και την ανακλητική δήλωση των άρθρων 62 παρ.1 και 61 παρ.4 του ν. **2238/1994** και ότι η προθεσμία για την υποβολή της τροποποιητικής δήλωσης του άρθρου 19 του ν. **4174/2013** εφαρμόζεται μόνο όταν αυτή λειτουργεί ως ανακλητική. Εξάλλου, στην προκειμένη περίπτωση, δεν πραγματοποιείται ούτε συμπλήρωση φορολογητέου εισοδήματος, καθόσον δεν αλλάζει κανένα από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στις δηλώσεις των φορολογούμενων, το εισόδημά τους παραμένει ίδιο, απλώς επαναυπολογίζεται από τη Φορολογική Διοίκηση εισφορά για αυτό.

10. Οι φορολογούμενοι που εμπίπτουν στην πιο πάνω περίπτωση, δύνανται να προσέλθουν στις Δ.Ο.Υ., το αργότερο μέχρι την 31 Δεκεμβρίου 2018 και με έγγραφο αίτημά τους να ζητήσουν τη διαγραφή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης που υπολογίστηκε πάνω στη πιο πάνω έκτακτη

παροχή για τα έτη 2013 και 2014. Η ικανοποίηση του εγγράφου αιτήματος των δικαστικών λειτουργιών θα πραγματοποιηθεί με υποβολή τροποποιητικής δήλωσης από τις Δ.Ο.Υ., διαγράφοντας τα συμπληρωμένα ποσά που αφορούν στα συγκεκριμένα εισοδήματα από τους κωδικούς 659-660 του εντύπου Ε1 και μεταφέροντάς τα στους κωδικούς 657-658 των δηλώσεων, τα ποσά των οποίων δεν προσμετρούνται στον υπολογισμό της εισφοράς. Κατόπιν εκδίδεται από τις Δ.Ο.Υ. νέα πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου (εκκαθαριστικό σημείωμα), κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 32 του ΚΦΔ, η οποία δεν θα περιλαμβάνει εισφορά για τα εισοδήματα της παραγράφου 9 του άρθρου 5 του ν. 3620/2007, χωρίς την επιβολή κυρώσεων, εφόσον το αίτημα υποβληθεί μέχρι την πιο πάνω προθεσμία.

11. Το αίτημα πρέπει να συνοδεύεται από υπεύθυνη δήλωση με την οποία θα βεβαιώνει ο φορολογούμενος ότι δεν έχει ασκηθεί ενδικοφανής ή δικαστική προσφυγή. Ως προς την αντιμετώπιση εκκρεμών υποθέσεων, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) Αν έχει ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή που εκκρεμεί, η Δ.Ο.Υ. ακολουθεί την παραπάνω διαδικασία, εφόσον υποβληθεί από τον φορολογούμενο δήλωση παραίτησης από την ασκηθείσα ενδικοφανή προσφυγή.

β) Αν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα δικαστική προσφυγή που εκκρεμεί, η Δ.Ο.Υ. επίσης ακολουθεί την παραπάνω διαδικασία, εφόσον ο φορολογούμενος προσκομίσει δήλωση παραίτησης από το δικόγραφο και από το δικαίωμα της εκκρεμούς δικαστικής προσφυγής του ως προς όλα τα κεφάλαια και αιτήματά της, η οποία κατατέθηκε στο δικαστήριο».

Επειδή, ενόψει των ως άνω προσφάτως κριθέντων με την υπ' αρ. ΣΤΕ 295/2017 (Τμ. Β' - 7μ) Απόφαση, το ποσό της έκτακτης παροχής που εισέπραξε η προσφεύγουσα βάσει των διατάξεων της παρ. 9 του άρθρου 5 του Ν. 3620/2007 κατά το οικονομικό έτος 2014 δεν συνιστά εισόδημα του υπό κρίση έτους, αλλά αφορά στα έτη 2003-2007, ήτοι σε χρονικό διάστημα προγενέστερο του Ν. 3986/2011 κι ως εκ τούτου δεν είναι νόμιμη η επιβολή επ' αυτού της κατ' άρθρο 29 του Ν. 3986/2011 ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης.

Επειδή, με την παρ. 3 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003 (όπως αυτή αντικατέστησε την παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 2521/1997) ορίζεται ότι:

«Α. Πέρα από το βασικό μισθό του προηγούμενου άρθρου παρέχονται και τα εξής Επιδόματα, παροχές και αποζημιώσεις, κατά μήνα:

.....

3. Για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων, καθώς και για την αντιστάθμιση δαπανών στις οποίες υποβάλλονται κατά την άσκηση του λειτουργήματος τους (δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης, οργάνωση γραφείου), οριζόμενο κατά βαθμό ως εξής:

α. Ειρηνοδίκες Γ' και Δ' Τάξης, Δόκιμος Εισηγητής του Σ.τ.Ε. και αντίστοιχοι τριακόσια σαράντα τέσσερα ευρώ και οκτώ λεπτά (344,08 ευρώ),

β. Εισηγητής του Σ.τ.Ε. και αντίστοιχοι τετρακόσια ογδόντα επτά ευρώ και ενενήντα επτά λεπτά (487,97ευρώ).

γ. Πρόεδρος Πρωτοδικών και αντίστοιχοι πεντακόσια εξήντα τρία ευρώ και τέσσερα λεπτά (563,04 ευρώ).

δ. Πάρεδρος του Σ.τ.Ε. και αντίστοιχοι πεντακόσια ενενήντα τέσσερα ευρώ και τριάντα δύο λεπτά (594,32 ευρώ).

ε. Πρόεδρος Εφετών, Σύμβουλος της Επικρατείας και αντίστοιχοι εξακόσια είκοσι πέντε ευρώ και εξήντα λεπτά (625,60 ευρώ).

στ. Αντιπρόεδρος και αντίστοιχοι εξακόσια πενήντα έξι ευρώ και ογδόντα οκτώ λεπτά (656,88 ευρώ).

ζ. Πρόεδρος και αντίστοιχοι εξακόσια ογδόντα οκτώ ευρώ και δεκαέξι λεπτά (688,16 ευρώ)».

Επειδή, στην υπ' αριθμ. 3150/99 απόφαση του ΣτΕ αναφέρεται ότι:

«το άρθρο 2 παρ. 3 του ν. 2521/1997 "Ειδικό μισθολόγιο δικαστικών λειτουργών κ.λ.π." (Α` 174) προβλέπει το εξής επίδομα : "Επίδομα για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων καθώς και για την αντιστάθμιση δαπανών στις οποίες υποβάλλονται κατά την άσκηση του λειτουργήματός τους (δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης, οργάνωση γραφείου)". Από τη διάταξη αυτή, σε συνδυασμό με τα αναφερόμενα στην εισηγητική έκθεση του νόμου ότι θεσπίζεται "για πρώτη φορά ειδικό επίδομα και πάγια μηνιαία αποζημίωση, έτσι ώστε αυτά να ανταποκρίνονται πράγματι στις ιδιόμορφες συνθήκες εργασίες των δικαστικών λειτουργών και να αντισταθμίζουν τις δαπάνες που υποβάλλονται εξ αιτίας του λειτουργήματός τους", προκύπτει ότι το εν λόγω επίδομα χορηγείται στους δικαστικούς λειτουργούς για την κάλυψη των πρόσθετων δαπανών στις οποίες αυτοί υποβάλλονται εξ αιτίας της υπηρεσίας και των ιδιόμορφων συνθηκών άσκησής της (όπως δαπάνες για τη δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης, οργάνωση γραφείου), αλλά και για την κάλυψη των πρόσθετων δαπανών στις οποίες υποβάλλονται για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων (όπως δαπάνες για συνδρομές σε επιστημονικά περιοδικά, για την αγορά και λειτουργία ηλεκτρονικών υπολογιστών και τη σύνδεσή τους με τράπεζες νομικών πληροφοριών κ.λ.π.). Συνεπώς, το ανωτέρω επίδομα που χορηγείται στους δικαστικούς λειτουργούς αντικρύζει πραγματικές δαπάνες στις οποίες αυτοί υποβάλλονται κατά την άσκηση του λειτουργήματός τους και για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων, έχει αποζημιωτικό χαρακτήρα για την κάλυψη των εν λόγω δαπανών και δεν αποτελεί φορολογητέο εισόδημα κατά την έννοια του άρθρου 78 παρ. 1 του Συντάγματος και του άρθρου 4 παρ. 1 του Κώδικα Φορολογίας εισοδήματος, ούτε συγκεκριμένο φορολογικό προνόμιο υπέρ των δικαστών.....δεν συγκεντρώνει τα εννοιολογικά στοιχεία του εισοδήματος και, συνεπώς, δεν υπόκειται σε φόρο.....».

Επειδή σύμφωνα με την απόφαση του **ΣτΕ 29/2014** Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες.

«....., όταν πρόκειται για εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες, κάθε παροχή που καταβάλλεται στο μισθωτό, με οποιαδήποτε ονομασία (επιχορήγηση, αποζημίωση, επίδομα κλπ.), αν κατά το νόμο από τη φύση της προορίζεται να καλύψει δαπάνες στις οποίες ο ίδιος υποβάλλεται για την εκτέλεση της υπηρεσίας που του έχει ανατεθεί ή την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεξαγωγή της δεν

αποτελεί προσαύξηση μισθού και δεν υποβάλλεται σε φόρο εισοδήματος, έστω και αν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός».

Επειδή, εν προκειμένω, το επίδομα της παρ. 3 του άρθρου 30 του ν. 3205/2003 (όπως αυτή αντικατέστησε την παρ. 3 του άρθρου 2 του ν. 2521/1997) καθαρού ποσού 6.654,48 € που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα για το έτος 2012 και καθαρού ποσού 4.662,81€ που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα για το έτος 2013 δεν συνιστά κατά τα ανωτέρω εισόδημα κι ως εκ τούτου δεν είναι νόμιμη η επιβολή επ' αυτού της κατ' άρθρο 29 Ν 3986/2011 ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την αποδοχή της υπ' αριθ. πρωτ./.....2019 ενδικοφανούς προσφυγής της, Α.Φ.Μ. ως προς τη μη επιβολή ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης α) στο ποσό της έκτακτης παροχής που εισέπραξε η προσφεύγουσα βάσει των διατάξεων της παρ. 9 του άρθρου 5 του Ν. 3620/2007, κατά το οικονομικό έτος 2014 ποσού 23.355,41€ β) στο επίδομα για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση των υποθέσεων και για την αντιστάθμιση των δαπανών, στις οποίες υποβάλλεται για την άσκηση του λειτουργήματός της (επίδομα δημιουργίας και ενημέρωσης βιβλιοθήκης και οργάνωσης γραφείου) το οποίο δίδεται βάσει του άρθ. 2 παρ. 3 του ν. 2521/1997 και ήδη άρθ. 30 παρ. 3 του ν. 3205/2003 δη ποσού 6.654,48€ που έλαβε η προσφεύγουσα το οικονομικό έτος 2013 και ποσού 4.662,81€ που έλαβε η προσφεύγουσα το οικονομικό έτος 2014 και τη διενέργεια από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Δ' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ νέας εκκαθάρισης σύμφωνα με τα ανωτέρω.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην υπόχρεη.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α8 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΖΑΧΑΡΑΚΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.